

Nad propastí dne

Umbrtka

Ubohý vládče krátké tmy
Těch sedmi nocí nade dny
Tys vysál morek z hvězd
Já svědek jsem byl
Ty vládče rozporů
Co trháš duši ve slupce
A vléváš černou duši do stromů
Které jak trychtýře stíní

Klid černých v reji šedých míst
A lesklou hladinu v příkopu
Za noci plná odporu
K hvězdám, měsíci
K sobě jak pochodni
Planoucích názorů
Proč netrháš tmu na místech jiných
Nad hlavami tupých těl
A mě nenecháš v tekutém černém temnu
Za noci bez hvězd
I ve mnou proklínaný den

Vládče rozporů ty poživačné černé oko
Proč kmitáš se mezi stromy
Strhnu tě svou duší zemdlelou
Extaticky větrem odranou
Já stavím tobě pomník z prachu
A slz co vytékají do uren mrtvých
Modeluji hnus tvého těla
Nad protrhávající se propastí dne